

Wijkwandeling: Kesteren

(Zie bijgaande kaart)

Lengte/duur: 3,5 km / 1 uur

We staan aan het begin van een (digitale) wandeling door de wijk Kesteren. Het merendeel van de wijk is tussen 1980 en 1985 gerealiseerd. De wijk ligt tegen het groene hart van de Haagse Beemden aan met daarin prominent aanwezig het historische landgoed Burgst. Deze wandeling voert u langs een vogelreservaat, een historische hoeve, prachtige moderne nieuwbouw, het landgoed en diverse andere bezienswaardigheden waar we als wijkbewoners best trots op mogen zijn.

Wij wensen u veel plezier en nodigen u uit, met de route in de hand, ook in werkelijkheid deze wandeling eens te maken.

We starten deze digitale wandeling bij het politiebureau van wijkteam Princenbeemden. Komende vanaf het politiebureau steekt u de Hambroeklaan over en gaat u links af, via het fietspad, in de richting van de Arenberglaan. Kijk op de kruising Hambroeklaan/Arenberglaan eens naar boven. Tegen de kopgevel van de flats wordt u verrast door 'ornamenten' in de vorm van een hoofd. Als u goed om u heen kijkt moet u vanaf de kruising, drie gezichten kunnen ontdekken. Links om de hoek (Kesterendreef) zit er ook nog één. Dit is het project "Koppen op Koppen" en ontworpen door de Bredase architect J. Derks. Het project bestaat uit een serie van tien koppen.

Vanaf de Hambroeklaan gaan we rechtsaf, de Arenberglaan in, om direct weer rechtsaf te gaan. Zo belanden we in de Wilgenbroek. Ter hoogte van Wilgenbroek nummer 87/89 is een speelpleintje ingericht. Ook hier worden we weer vanaf de gevel in de gaten gehouden door twee koppen uit het project "Koppen op Koppen". We vervolgen de wandeling via de Wilgenbroek.

Net vóór het fietspad kunt u linksaf (Olmenbroek). Op de gevels van de etagewoningen aan het einde van de Olmenbroek, treft u weer twee koppen aan uit de serie van tien.

Ga aan het einde van de Olmenbroek even naar links en u ziet aan de overkant van de straat, de laatste twee koppen uit dit project. Wie wil kan hier een kijkje gaan nemen. Wij wandelen rustig verder door de Wilgenbroek.

Wij staan inmiddels op het fietspad.
Dit fietspad vormt een wel heel scherpe scheiding
tussen twee verschillende delen van de Wilgenbroek.

Komende uit het
gedeelte met de
sociale
woningbouw.....
.....staan we drie
stappen verder,
midden tussen de
vrijesectorwoning. Nergens in de Haagse Beemden
zijn de verschillen zo duidelijk zichtbaar als op deze
plek.

Wie zei overigens dat de Haagse Beemden een grijze
grauwe nieuwbouwwijk was? Al in het allereerste
begin, tijdens de ontwerpfase van deze wijk, heeft
men zich bewust
bezig gehouden
met de natuur in
de woonomgeving.
Dit heeft er onder
andere toe geleid
dat er vijvers en

waterlopen op veel plaatsen in de wijk worden
aangetroffen. En zeg nou zelf, dit ziet er toch
fantastisch uit?

We vervolgen de route via de Wilgenbroek en komen
uit op het bruggetje. Ook hier weer fraai uitzicht aan
beide kanten, over de diverse waterloopjes.

Na de brug, slaan we rechts af en vervolgen het
fietspad, parallel aan de Arenberglaan.
Ter hoogte van nummer 366 heeft u een fantastische
doorkijk naar het vogelreservaat de Kamertjes.

Er zijn weinig bewoners in de wijk die weten dat we
hier met een zeer bijzonder stukje Haagse Beemden
te maken hebben. We komen hier nog op terug.

We blijven op het fietspad, houden rechts aan en gaan vervolgens de brug over. Vanaf de brug is goed te zien, dat wonen aan het water toch wel heel charme heeft. En dat midden in een moderne woonwijk. Aan het einde van dit pad gaan we op de T-splitsing rechts af. Aan uw rechter zijde ziet u nu het vogelreservaat de Kamertjes.

"Kamertjes" heeft te maken met de manier waarop de weilanden in blokken zijn verdeeld door heggen, struiken en bebossing.

Als we doorlopen ziet u vlak voor het einde van het pad, heel duidelijk wat hier mee bedoeld wordt.

Even verderop, aan het einde van het pad, komt u rechts bij het toegangshek van dit vogelreservaat. "In het belang van de natuur is het streng verboden om dit reservaat te betreden. Het reservaat is tot stand gekomen in vrijwillige samenwerking tussen de gebruiker van de grond en de Nederlandse Vereniging tot

bescherming van vogels." Neem op deze plek even de tijd om te luisteren naar de vele vogels. Het opdringen van de moderne stad in de natuur is hier wel heel erg merkbaar. Met het geraas van het verkeer op de noordelijke rondweg op de achtergrond, horen we als het even mee zit, diverse vogelsoorten fluiten.

Voor de Broektunnel slaan we links af. We lopen nu op het Walpad. Het mag duidelijk zijn waarom dit het Walpad heet. De aarden wal langs het fietspad is aangelegd om de geluidsoverlast van de Noordelijke rondweg te verkleinen. Inmiddels is er op deze wal, een wildgroei ontstaan van de meest uiteenlopende bloemen en

planten soorten. Met name in het voorjaar, als de klapprozen de wal rood kleuren, is het een lust voor het oog.

In de nabij gelegen bomen treffen we ook diverse vogelsoorten aan waaronder de Vlaamse gaai. Helaas moet ook gezegd dat de komst van een hamburgerrestaurant, ook zijn sporen achterlaat in deze omgeving.

We blijven het fietspad volgen en slaan dan links af, richting "Akkers". Dit is de welbekende Burgstedsedreef. We lopen nu door tot we op een pleintje uitkomen: de Hoevebroek. Hier hebben de legendarische aluminium woningen gestaan. Deze woningen, die onder de bezielende leiding van toenmalig wethouder van

Dun tot stand kwamen, waren echter binnen enkel jaren verdwenen. De gebrekkige ventilatie in de woning zorgde voor enorme condensvorming. Dit resulteerde in 'stromend water langs de muren'.

De Hoevebroek is genoemd naar de Resemanshoeve of ook wel Hoeve Hambroek genoemd. Dat dit bouwwerk het aanzienlijk langer uithoudt dan de eerder genoemde aluminiumwoningen mag wel duidelijk zijn. De bouw van de hoeve is gestart in 1792.

Als u het plein rondwandelt, en daarbij het veldje aan uw rechter zijde houdt, komt u bij de kopse kant van de oude hoeve. Hier ziet u een mooi contrast tussen oud en nieuw. De oude hoeve gaat hier prima samen met de moderne nieuwbouw in de straat.

Als we het pleintje weer verlaten en nog een klein stukje de Burgstedreef

vervolgen, dan zien we het toegangshek van de oude hoeve. (Houd u wel rekening met de privacy van de bewoners). Hier kunnen we nog net een glimp opvangen van dit fraai stukje historisch erfgoed waar de wijk best trots op mag zijn.

Als we terug lopen naar de plek waar we de Hoevebroek hebben verlaten, kunnen via het zandpad een doorsteek maken naar de Hoekakker.

We slaan vervolgens rechtsaf. Hier is goed te zien dat het ook in een nieuwbouwwijk goed wonen is. De maatschappij ben jij, en ... de buurt maak je zelf. Toch?

Aan het einde van deze straat gaan we links af. We staan nu weer op de Arenberglaan. Vanuit de Hoekakker gaan we rechts af, vervolgen de Arenberglaan en ter hoogte van de Poortakker steken we de Arenberglaan over.

We volgen de Arenberglaan en slaan links af, de Loopakker in. Wist u trouwens dat de Arenberglaan is vernoemd naar het adellijke geslacht Arenberg. Zij waren van 1846 tot 1917 eigenaar van Gageldonk.

Ter hoogte van Loopakker 5/5a gaan we rechtsaf en lopen zo de Berkenakker in.

Dat de straatnamen hier eindigen op 'akker' duidt op de oorspronkelijke functie van deze gronden.

Een akker is een stuk land, door sloten, greppels, heggen of andere afsluitingen van de aangrenzende landerijen afgescheiden.

Aan de rand van het middenterrein zien we een aantal zeer oude wilgen staan. Deze knotwilgen kwamen in de oorspronkelijke Haagse Beemden veelvuldig voor.

Gelukkig zijn er met het oprukken van 'de stad', toch nog heel wat wilgen gespaard gebleven. We komen ze dan ook op heel wat plaatsen, kris kras door de wijk, tegen.

We houden het grasveld aan de linkerhand en gaan vervolgens links af, de Wandelakker in. We blijven nu rechtdoor lopen, tot op het fietspad. We volgen het fietspad en slaan aan het einde links af.

Je hebt vanaf deze plek een mooi uitzicht over het 'groene hart' van onze wijk met zeer prominent aanwezig; het landgoed Burchst.

Al dit moois is deels te danken aan Cornelis J. Nahuys die in 1790 het fraaie landhuis en bijbehorende park liet realiseren.

Constant A.L. Smits liet in 1892 het gehele landgoed nog

eens grondig opknappen.

Tot op de dag van vandaag is het landgoed nog altijd privé-eigendom van de familie Smits. Laten we daar als 'goede buur' rekening mee houden.

We vervolgens onze wandeling. We bevinden ons hier op de grens van de woonwijk en de landgoederenzone. Als we nu rechts aanhouden komen we uit op de Bergakker. Hier gaan we naar rechts en vervolgens nog een keer naar rechts. We lopen nu in de Padakker.

Als we de Padakker helemaal volgen komen we uiteindelijk, via het fietspad, weer uit op de Burgstsedreef. We slaan hier rechts af.

De Burgstsedreef loopt over het landgoed Burgst, via de landgoederenzone tot aan de

Heksenwiel.

We lopen nu door tot aan de poort van het landgoed. Links naast het toegangshek van het landgoed zien we een oud huis. Dit is de kleine hoeve van Burgst welke gebouwd is 1468.

De "Heerlijkheid" Burgst moet al rond 1200 bestaan hebben en was toen in bezit van de familie Uten Houte. Gevolgd door de families de Merwede, van Spanghen, de Wilde, d'Assignies, de Nobelaer, van Arckel en de Beaugard en de familie Crul. Anna Crul is gehuwd met Cornelis J. Nahuys en die liet het huidige langhuis bouwen.

Na het overlijden van Nahuys is het verkocht aan zijn broer, G. Nahuys. En vervolgens werd het eigendom van Van Boetzelaer, van Bauduin. In 1892 is het

gekocht door Constand A.L. Smits. De familie Smits is tot op de dag van vandaag, eigenaar van dit prachtige landgoed.

Tot het eind van de jaren tachtig, kon men via de Burgstsedreef, over het landgoed naar de landgoederenzone wandelen. Helaas bleek het publiek geen rekening te houden met de privacy van de bewoner van het landgoed.

Het is zelfs voorgekomen dat mensen tot op de waranda van het landhuis kwamen om te zien hoe het er van binnen uit zag. Toen is besloten om de toegang tot het landgoed af te sluiten door middel van deze poort.

We keren nu om, wandelen een stukje terug en gaan rechtsaf het fietspad op.

In de bocht van het fietspad treffen we een woning aan die doet vermoeden dat ie het oprukken van de grote stad naar de polder moet hebben meegemaakt.

We houden hier links aan en vervolgens slaan we rechts af, de Elzenbroek in.

Op het pleintje aangekomen gaan we rechts af en lopen de Dennenbroek af, via de doodlopende weg tot aan het fietspad.

We lopen hier recht op kinderboerderij De Sik. Op de T-splitsing met het fietspad gaan we links af en wandelen tot over de brug. Vervolgens gaan we rechts af.

We wandelen verder tot we op een kruising aankomen van fietspaden. Wie een bezoek wil brengen aan de kinderboerderij gaat op deze kruising rechts af. Ook kan men even pauzeren in de speeltuin. Wij vervolgen de route door op dit kruispunt links af te slaan. In de boom, links bij het toegangspad naar de kinderboerderij zien we een vleermuiskast. Hier slapen de vleermuizen overdag, bij gebrek aan holle bomen of oude gebouwen. Vleermuizen slapen

hangende in deze kast. Vandaar de vreemde vorm. Vleermuizen zijn nachtdieren. Dan vangen ze motten en andere vliegende insecten. Vleermuizen zijn de enige vliegende zoogdieren in ons land. Omdat ze een winterslaap houden vliegen ze alleen gedurende de zomermaanden.

Zo wandelend door onze wijk, zal het u niet ontgaan zijn dat men tijdens het ontwerp van de wijk, behoorlijk rekening gehouden heeft met de natuur.

Er is volop groen en ook is er kwistig omgesprongen met waterpartijen. Zeg nou zelf, is dit niet een idyllisch plekje in een hedendaagse wijk.

Als we de school gepasseerd zijn, worden we overvallen door de aanblik van de Eurotoren. Deze kantoortoren van 72 meter hoogte is reeds zichtbaar vanaf de Moerdijkbrug.

Voor de één een fantastisch bouwwerk, voor de ander slechts een niet te ontlopen blikvanger aan de rand van Breda. We volgen het fietspad en steken de Kesterenlaan over.

Als we het dan toch over idyllisch wonen hebben, dan is deze gemoderniseerde boerderij toch ook het vermelden waard.

We komen inmiddels weer aan bij het politiebureau, het beginpunt van deze wandeling.

We kunnen deze wandeling echter niet besluiten

zonder u nog te wijzen het markante ronde gebouw wat u nu voor u ziet. Dit door architect Leon Simons ontworpen sportcentrum heeft ca. 30 miljoen gulden gekost. Wij hopen dat u de Haagse Beemden nu eens met ander ogen gezien heeft dan u normaal gewend bent. Onze wijk is echt de moeite waard.

